



Tykkinaiset tarinoivat 1/08

julkaistu 12.3.2008

Sam Mc & co menivät bussilla umpihankifutiksen MM-kisoihin

Tykkinaisten tähänastisen uran eksoottisin turnauskokemus hankittiin 8.-10.2.2008 Ukkohallasta Hyrynsalmelta, missä järjestettiin seitsemännen kerran Umpihankifutiksen MM-kisat. Joukkueelle tämä oli kuitenkin neitsytmatka ja todellinen kaste lajin saloihin. Vaikka lajin nimi oli umpihankifutis, olisi ehkä kuvavampaa puhua vesipallosta.

Tykkinaisten oma pikkulinjuri starttasi Tampereelta perjantaina kolmen tienoissa. Kuten aiemminkin on todettu, taas löytyi tietotaito omasta takaa, kun Monkku istui ison D:n omaavana ratin taakse. Matka taitui rattoisasti musavisaillessa ja porukalla tutustuessa. Kenellekään ei ainakaan jäänyt epäselväksi, kuka oli porukan musiikkitietäjä, Hemmo taisteli ihan omassa sarjassaan. Myös järjestöä hienot Tykkinaispipot valmistuivat matkalla ja jo Vaajakosken ABC:llä sai yleisökin nauttia näkemästään. Joukkueen maskotti Sam Mc co eli tuttavallisemmin Sam Makko sai matkalla itselleen nimen. Kuopiossa ihmeteltiin sikäläistä tapaa järjestää tavarat Citymarketissa, loppumatka toivottiin Neste-aseman löytyvän ennen polttoaineen loppumista. Hieman ennen puolta yötä oltiin onnellisesti, mutta väsyneesti perillä. Ukkohallan valloittamisen merkiksi ripustettiin matkaa varten valmistettu Tykkinaisten banderolli mökin parvekkeelle kaikkien nähtäväksi ja ihailtavaksi.

Lauantaiaamuna lähtivät Tykkinaiset valloittamaan Syväjärven jäätä, vaan eivät päässeet, mihin lähtivät. Kisatoimistosta joukkueelle ojennettiin muovikasseja ja teippirulla. Hieman epäuskoisina tämän tarpeellisuudesta alkoivat naiset teipata muovipusseja sukkiensa ympärille. Kylmä ja märkä totuus paljastui jäällä eli pelikentällä. Kentillä oli lunta noin polveen saakka. Lumen alta paljastui vesisohjo, joka ensi askeleella ympäröi Tykkinaisten jalat avantomaiseen otteeseensa.

Ensimmäinen vastus oli FC Kultra Kutrit. Tämän joukkueen pelaajat olivat umpihankifutiksen veteraaneja, sillä he olivat osallistuneet kisoihin kaikkina seitsemänä vuonna. Tykkinaiset pistivät konkareille kuitenkin kampoihin ja voittokin oli lähellä. Kutrien maalivahti sai kuitenkin juuri sormensa väliin ja torjui Hemmon hienon rankkarivedon. Vastustaja ei saanut yhtään tilannetta Tykkisten maalille ja peli päättyi 0-0. Kylmästä kalisevat naiset odottivat 20 min seuraavan pelin alkua. Osa kävi kuitenkin sulattamassa jääkalikoiksi pakastuneet varpaat ja teippeilemassa uudet pussit jalkoihin.



Toinen vastus FC Broilers oli täynnä loppuun saakka taistelevia naisia eli vastakkain oli siis kaksi samalla asenteella pelaavaa joukkuetta. Broilersin naiset olivat myös umpihankikisojen veteraanijoukkue. Tykkinaiset taistelivat täydellä sydämellä ja ottivat vastaan vastustajan taklauksia, vaikka ihan ilman ei vastuskaan jäänyt. Pelissä säilyi silti reilun pelin henki. Yhdessä tilanteessa riitti vastustajan sisu Tykkinaistakin pidemmälle ja molempien joukkueiden kaatuillessa hangessa sai vastustaja lirutettua pallon tykkisten maalin taa. Peli päättyi numeroin 1-0.

Seuraavaksi palattiin lämmittelemään oman mökin suojiin. Ilmassa oli pientä harmia siitä, että pelejä olisi jatkoon pääsyn mahdollisuudesta huolimatta lauantailla tiedossa enää yksi. Kun joukkue palasi kentän laidalle, oli edellinen peli keskeytetty. Syynä oli jässä ammottava reikä. Lopulta Tykkinaisten viimeinen peli siirrettiin vielä koskemattomalle kentälle. Hetken riemuuttiin tästä, kunnes kosketus kenttään palautti todellisuuden raskaassa ja vetisessä muodossa. Viimeinen peli Tosi tarkoituksella -joukkuetta vastaan oli kuitenkin Tykkinaisten riemuvoittoa. Kaikki taistelivat viimeiseen naiseen ja Evita viimeisteli kaksi maalia. Pelin tiimellyksessä Ansa putosi yhtäkkiä jässä olevan reikään vyötäröään myöten. Pelin aikana asiaa ei ehditty ihmetellä, mutta jälkikäteen tilanne alkoi hieman kauhistuttaa ja lajin turvallisuudesta näissä olosuhteissa keskusteltiin. Ansa kertoi, että tilanteessa vallitsi aika "jäinen tunnelma". Viimeinen peli saatiin kuitenkin päätökseen tilanteessa 2-1 ja Tykkinaiset saivat ansaitsemansa voiton. Tässä vaiheessa oli jo selvää, ettei paikka jatkopeleihin avautuisi. Hiljainen yhteisymmärrys kuitenkin vallitsi siitä, ettei tästä tiedosta oltu lopulta kuitenkaan kovin pahoillaan. Henkinen voitto oli tietenkin taas Tykkinaisten ja korsetti pidettiin tiukalla loppuun saakka.

Mökillä vaihdettiin kuivaa päälle ja lämmitettiin syväjää hernerokalla. Rupattelun ja rentoutumisen jälkeen suunnattiin rinteeseen. Osa laski ja osa jäi ihastelemaan maisemia ja kodan lämpöisiä tulia rinteiden juurelle, uskaltautuipa Luru myös pulkalla rinteitä laskemaan. Epätodennäköisistä epätodennäköisiin



tapahtui eikä luita katkenut edes Lurulta itseltään. Lopulta koitti hetki, joilloin lämmin sauna otti vastaan väsyneet urheilijat. Jotta sauna ei olisi vallan nukuttanut pelaajia, hyppi osa hankeen lumienkeleitä piirtelemään. Toisen mökin yöpyjät saivat virvoitusta lämpimän veden loputtua varaajasta.

Illalla Tykkikset suuntasivat vielä iltabileisiin Tiskikoneen/Tiskirätin/Tiskijukan keikalle, jossa coverit soivat ja viihdyttivät kansaa. Vielä jaksoi jalka nousta koreasti myöhään yöhön, mutta mökille päästyä kutsui Nukkumatti porukkaa hyvin nopeasti.

Sunnuntaina "mene bussilla" -huudot kaikuivat jo aamusta ja Monkun matkassa -bussi startattiinkin kotia kohti hyvissä ajoin. Paluumatkalla bussissa oli väsynyttä, mutta reissun mahtavuutta ylistävää porukkaa. Ukkohallan Syväjärvi on nyt kertaalleen valloitettu, seuraavan kerran tarpeellisuus jäi muhimaan matkajien mieliin, joissa pyörivät tällä hetkellä ensi kesän koitokset.

Leena Luoma

Kuvat: Heidi Grankvist ja Marika Vierikko



TYKKINAISET